

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

(๗) การปรับกระบวนการท างานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติดีการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินงานชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำกรเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตบการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ ไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึด

หลักสมดุลง่าย ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิภาพการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GT พัฒนารองรับการขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(๓) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา โดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้ กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหาเสพติด

(๕) พื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์ อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้ายางพาราของประเทศ
- (๒) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- (๓) โครงการพัฒนากลุ่มน้ำปากพนังและกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอยู่ข้าวอุ่นน้ำ
- (๔) โครงการพัฒนาธุรกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต
- (๕) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๖) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๗) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- (๘) โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- (๙) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- (๑๐) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- (๑๑) โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนพ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้นำนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขาและแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนใต้ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ มาเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความร่วมมือตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลละละ

ศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และกระจายความเจริญเติบโตระหว่างจังหวัด / กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัด โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า

“ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สุ่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา หมายถึง การพัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มยางพารา ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และการหาช่องทางการตลาด เพื่อให้ยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด มีมูลค่าเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้ประชาชนในกลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยสร้างมูลค่าเพิ่มยางและผลิตภัณฑ์ยาง ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางเครป ยางคอมปาวด์ ผลิตภัณฑ์ไม้ยางพารา เป็นต้น ต้นทุนลดลง น้ำยางเพิ่มขึ้น พื้นที่ที่เพิ่มขึ้น ยางมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

ศูนย์กลางการพัฒนาฮาลาล หมายถึง การพัฒนาระบบการผลิตสินค้าฮาลาล ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ และเป็นวิถีชีวิตของประชาชนในกลุ่ม ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบ ได้มาตรฐานการผลิตของสินค้าฮาลาล สร้างอัตลักษณ์สินค้าฮาลาลให้กลุ่มจังหวัด และพัฒนาช่องทางการตลาด ยกระดับสินค้าฮาลาลของกลุ่มสู่สากล ทั้งที่เป็นอาหาร (Food) และไม่เป็นอาหาร (Non Food) การใช้ประโยชน์ ๘๒ % เป็นมุสลิม ผ่านมือคน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน ในชื่อของ “อัลฟาตอนี” ทั้งนี้จะใช้อีก ๑๓ จังหวัดเป็นฐานสนับสนุนเรื่องฮาลาล ไม่ใช่เฉพาะนิคมฮาลาลปัตตานี ย้ายมาใช้เขตอุตสาหกรรมปัตตานี สตูล และสงขลา เพื่อช่วยขับเคลื่อนให้เร็วขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องที่เป็นมุสลิมซึ่งมีเป็นจำนวนมากในกลุ่มจังหวัด

ศูนย์กลางการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมผู้ให้บริการการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายภายใต้ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เยี่ยมชม และเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

เป้าประสงค์รวม ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น (รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น)

ประเด็นยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางการเกษตร ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: พัฒนาสินค้าและบริการอาหารให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: พัฒนาการค้าการลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์ : คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จังหวัดยะลา มีสภาพภูมิประเทศในการเป็นเมืองที่มีผังเมืองที่มีความสวยงามและเป็นระเบียบมีความสะอาดที่สุดเมืองหนึ่งของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและสวยงามโดยเฉพาะอำเภอเบตง จนมีคำขวัญว่า “**ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน**” ประชาชนมีการประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยการทำสวนยาง และสวนผลไม้ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่ก็มีวิถีชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุขในความหลากหลายของพหุวัฒนธรรม แต่จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน แนวโน้มของความรุนแรงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างลดลง แต่ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาพลักษณ์ของจังหวัด ซึ่งถือเป็นจุดอ่อน และอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาจังหวัด

ดังนั้น จังหวัดยะลา จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยะลา คือ “**คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน**” หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ และสร้างความสุข สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยนำยะลามุ่งไปสู่เมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดี มีคุณธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี ยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ภายใต้อาณัติของความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ นำไปสู่ยะลาเมืองแห่งความสุข : Yala city of happiness

๒. พันธกิจ

- (๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนมีความเข้าใจที่ดีต่อภาครัฐ
- (๒) เสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง
- (๓) เสริมสร้างการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมคุณธรรมของสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนด้านสุขภาพ และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง
- (๕) ประสาน สนับสนุน เสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

๓. เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีในเมืองน่าอยู่ สังคมมีความปรองดองสมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมันศรัทธาในการทำงานของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จำนวน ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) ส่งเสริม พัฒนา การผลิตและการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออก
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- (๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๔) เสริมสร้างยะลาสันติสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
ส่งเสริม พัฒนาการผลิตและการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร
เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออก

เป้าประสงค์ : รายได้จากภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น และกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร มีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ร้อยละของมูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (ยางพารา, ทูเรียน, กล้ายหิน, โคน้ำ, พะ และไก่เบตง)	ข้อมูลเฉลี่ย ๓ ปี (๒๕๕๗ - ๒๕๕๙) ร้อยละ ๒ ต่อปี	๒.๕ % ต่อปี	๓ % ต่อปี	๓.๕ % ต่อปี	๔ % ต่อปี
๒. ยกระดับขั้นสหกรณ์จากชั้น ๒ เป็นชั้น ๑	ปี ๒๕๕๘ (จำนวน ๑๐๙ สหกรณ์) ชั้น ๑ = ๒๔ สหกรณ์ ชั้น ๒ = ๔๑ สหกรณ์ ↑ ชั้น ๓ = ๔ สหกรณ์ ชั้น ๔ = ๔๐ สหกรณ์	๑๐ สหกรณ์	๑๐ สหกรณ์	๑๐ สหกรณ์	๑๑ สหกรณ์

กลยุทธ์ :

- ๑. ส่งเสริม พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออก
- ๒. การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) ด้วยเครื่องมือแผนที่เกษตร (Agri-map) เพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก
- ๓. พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรต้นแบบและปราดเปรื่อง (Smart farmer)

๔. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเกษตร
๕. ส่งเสริม พัฒนาการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคการเกษตร
๖. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และพัฒนาศักยภาพกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
๗. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร
๘. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการผลิต การแปรรูปและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
๙. ส่งเสริม ขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และพัฒนาผู้ประกอบการส่งออก ให้มี ประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ : รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ได้มาตรฐานและยั่งยืน
ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	ข้อมูลเฉลี่ย ๓ ปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑) ๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่ง ต่อปี	๖ แหล่ง ต่อปี	๖ แหล่ง ต่อปี	๖ แหล่ง ต่อปี
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ข้อมูลเฉลี่ย ๓ ปี (๒๕๕๗-๒๕๕๙) ร้อยละ ๖.๐๕	๖.๕ % ต่อปี	๗.๐ % ต่อปี	๗.๕ % ต่อปี	๘.๐ % ต่อปี

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
๒. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
๕. พัฒนาศักยภาพอำเภอเบตงให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในเมืองน่าอยู่ การศึกษามีคุณภาพ อาชีพมั่นคง สุขภาพดี กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอน O-NET ชั้น ม.๓ เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ร้อยละ ๓๓.๒๕ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๔๑ ลดลง ๐.๘๔	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. อัตราการตาย (ต่อการเกิดมีชีพแสนคน) ลดลง	ปี ๕๘ = ๗๙.๒๙ ปี ๕๙ = ๕๕.๑๓ ปี ๖๐ = ๔๘.๘๓ (เฉลี่ย ๓ ปี = ๖๑.๐๘)	ไม่เกิน ๖๐	ไม่เกิน ๕๕	ไม่เกิน ๕๐	ไม่เกิน ๔๕
๓. แรงงานนอกระบบที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม และได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐ (แรงงานนอกระบบ ๑๗๐,๗๓๕ คน)	๑๐.๕	๑๑	๑๑.๕	๑๒
๔. กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มขึ้น	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘๙.๘๙	๙๐	๙๒	๙๔	๙๖
๕. หมู่บ้านต้นแบบในการจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๓๖	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนา ยกระดับการศึกษาและครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
๓. ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน และควบคุมโรคของประชาชนทุกกลุ่มวัย
๔. ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบให้สามารถพึ่งตนเองอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมพัฒนาและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
เสริมสร้างยะลาสันติสุข

เป้าประสงค์ : สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ หมู่บ้าน ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามแนวทางประชารัฐอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้ายลดลงในปีที่ผ่านมา	ปี ๒๕๖๐ ลดลง ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๑	ร้อยละ ๑๒	ร้อยละ ๑๓	ร้อยละ ๑๔
๒. ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็งที่มีระบบรักษาความปลอดภัย	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘๙	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๑	ร้อยละ ๙๒	ร้อยละ ๙๓

กลยุทธ์ :

๑. ส่งเสริมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน
๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
๓. พัฒนาระบบป้องกัน แก่ไขภัยพิบัติ และการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
๕. เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์และวิถีของประชาชนในพื้นที่
๖. สร้างความเข้าใจ และอำนวยความสะดวก
๗. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา
ทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดยะลา

จากกรอบนโยบายระดับต่างๆ และศักยภาพ โอกาส อุปสรรค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา จึงได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙ ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาในทุกระดับให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนภารกิจด้านการแก้ปัญหาความยากจน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้อำนาจ เศรษฐกิจพอเพียง
๓. ก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำต่าง ๆ ให้สามารถใช้ประโยชน์และเพียงพอแก่การเกษตร ตลอดจนป้องกันการเกิดอุทกภัยในพื้นที่
๔. ก่อสร้างและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๕. พัฒนา ปรับปรุงและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยะลา
๖. สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
๗. ส่งเสริมสนับสนุนด้านความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๙. ดูแล รักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญ ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ทำนุ บำรุงศาสนาและบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมให้แก่ผู้ด้อยโอกาส

วิสัยทัศน์

“ สังคมการเรียนรู้ คุณภาพชีวิตที่ดี ยะลามีสันติสุข สู่อาเซียน ”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จากผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา คณะกรรมการ ประสานแผนพัฒนา ระดับจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดยะลา ประชาคมท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมกังสดาล โรงแรมยะลาแกรนด์พาเลซ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้กำหนดทิศทางการ ดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดยะลา โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดยะลาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเกิดการเรียนรู้ ได้รับ โอกาสในการพัฒนา สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในทุกภาคส่วนของสังคม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี นำยะลา ไปสู่เมืองที่น่าอยู่ เมืองแห่งสันติสุข ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความสามัคคีภายใต้ความ หลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๔๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ประเทศกลุ่มอาเซียน

- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของอาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและองค์กรชุมชน
- กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสาธารณสุข

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมทุกด้าน
- กลยุทธ์ที่ ๒ วางแผนการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและ ยาเสพติดอย่างจริงจัง
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

- กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของด่านศุลกากร
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นระบบและมีคุณภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนด้าน ภาษาและการให้บริการ
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการบำรุงรักษา ปั่นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบฐานการจัดการเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการจัดการและให้บริการการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่ง

ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

- กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้า การลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บ ส่งและกระจายสินค้า
- กลยุทธ์ที่ ๔ จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๖ เร่งรัดและปรับปรุงระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาระบบการจดทะเบียนการค้า
- กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตราสัญลักษณ์ของสินค้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการจัดการขยะมูลฝอย
- กลยุทธ์ที่ ๒ วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขต อปท.
- กลยุทธ์ที่ ๓ ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
- กลยุทธ์ที่ ๒ ปลุกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๔ เผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ
- กลยุทธ์ที่ ๕ จัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุในอนาคตข้างหน้า ตำบลสะเอะเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชากรอาศัยอยู่ค่อนข้างหนาแน่น และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่ และมีระบบเศรษฐกิจที่ดีจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้

“สะเอะน่าอยู่ ประชาชนมีสุข”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหาร การจัดการ และศักยภาพของบุคลากร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบการคมนาคมสะดวกและการสาธารณสุขปลอดภัยที่ครบถ้วน
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. เสริมสร้างเศรษฐกิจ ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอและพอเพียง
๔. ประชาชนมีคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น
๕. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสมบูรณ์และยั่งยืน
๗. การบริหาร การจัดการ และศักยภาพของบุคลากรมีการพัฒนาที่ดีขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ
๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ
๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมด้านการศึกษา และส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๕. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๖. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๗. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการบริหารการจัดการ และศักยภาพของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งทางบกให้มีการเชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียงให้ทั่วถึงเพียงพอต่อความต้องการ

๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไปมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. เพื่อลดจำนวนหมู่บ้านยากจน และเพิ่มรายได้แก่ครอบครัวยากจน ลดปัญหาการว่างงานประชาชนมีอาชีพเป็นหลักแหล่งสามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้

๔. เพื่อให้ประชาชนมีการศึกษาที่สูงขึ้นและทั่วถึง เพื่อนำสู่คุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

๕. เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเกิดความสงบสุขในพื้นที่

๖. เพื่อให้ประชาชนรุ่นหลังได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเพื่อการศึกษาพัฒนาให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าต่อไป

๗. เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีคุณภาพ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาด้านการคมนาคม ประปา ระบบระบายน้ำและระบบไฟฟ้าสาธารณะ

๒. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๓. พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ

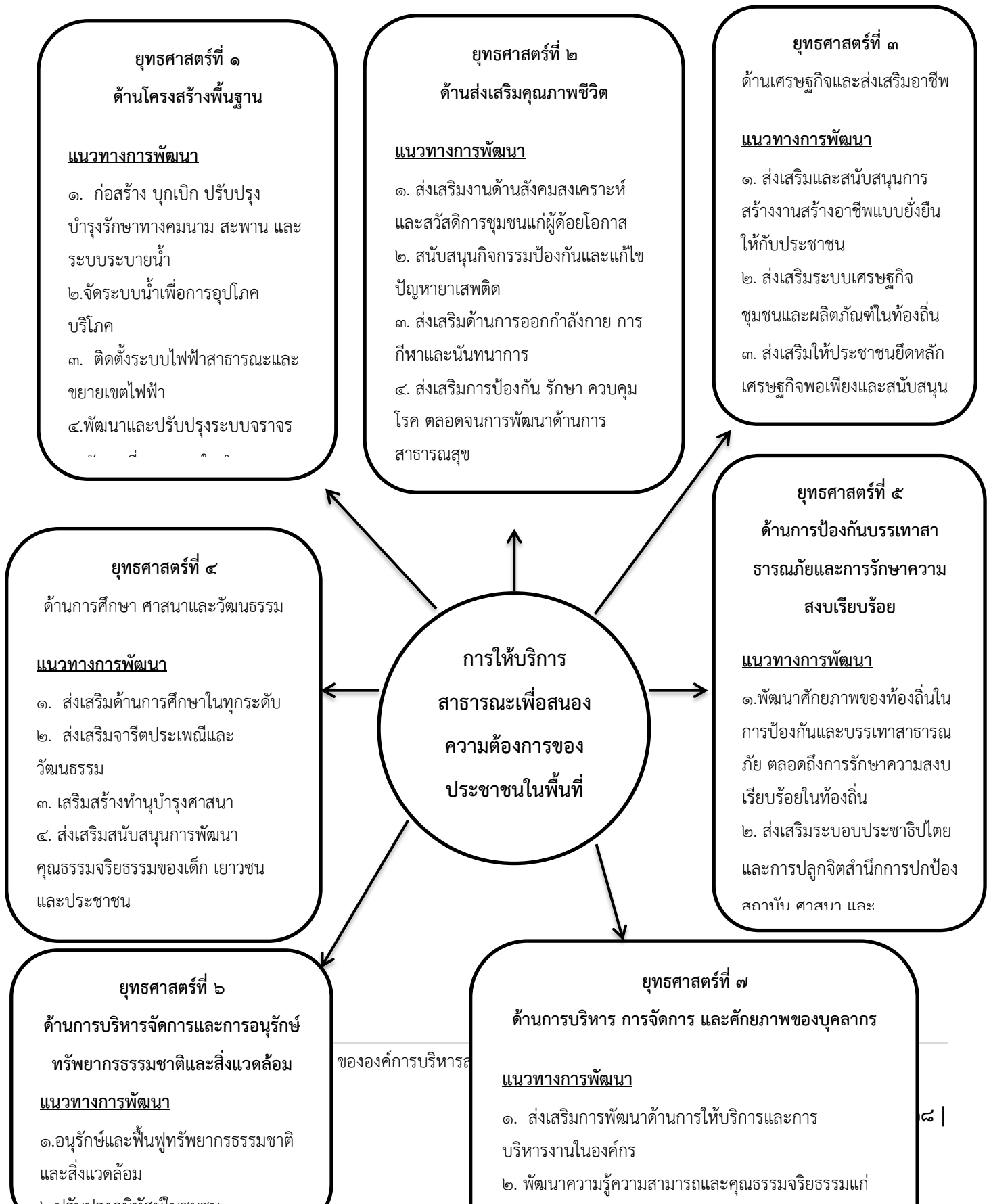
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. เสริมสร้างการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาด้านการบริหารการจัดการ และศักยภาพของบุคลากร

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๒.๘ ความเชื่อมโยง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trendปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis องค์การบริหารส่วนตำบลสะเอะ

⇒ จุดแข็ง (Strengths)

- เป็นพื้นที่ที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะทำสวนยางพาราเป็นหลักซึ่งเป็นอาชีพที่ตลาดต้องการผลผลิต
- พื้นที่ในชุมชนส่วนใหญ่เหมาะแก่การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์
- ในพื้นที่ยังคงมีความเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์
- ทุกหมู่บ้านมีความสะดวกในเรื่องของคมนาคม
- มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- เป็นชุมชนที่เคร่งครัด มีความเคารพนับถือผู้นำ และปฏิบัติตามหลักศาสนา และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีสืบต่อมาถึงปัจจุบัน
- มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้
- มีสถานบริการสาธารณสุขในชุมชน
- มีสถานที่ทางประวัติศาสตร์ในชุมชน
- ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

⇒ จุดอ่อน (Weakness)

- ประชาชนไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพทางการเกษตรทำให้ผลผลิตไม่เป็นไปตามความต้องการของตลาด
- คุณภาพการศึกษาทุกระดับยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- ประชาชนว่างงานเพราะเลิกร้างและไม่มีทักษะในการทำงาน

- ประชาชนมีความหวาดระแวงจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่
- ประชาชนบางส่วนขาดความรับผิดชอบ ไม่เคารพกฎหมาย ขาดคุณธรรมจริยธรรม
- ประชาชนทำการเกษตรแบบขาดความรู้ทางวิชาการด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ขาดแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน
- ขาดการบูรณาการความร่วมมืออย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง

ระบบประปาไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่

- นักการเมืองท้องถิ่นบางคน ไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างแท้จริง
- ประชาชนขาดความตระหนักในสิทธิและหน้าที่ต่อการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น
- เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ยังไม่สะดวกและยังไม่ได้มาตรฐาน
- ประชาชนขาดความมั่นใจใน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐบางหน่วยงาน
- องค์การบริหารส่วนตำบลขาดการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
- ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือตนเอง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

⇒ โอกาส (Opportunity)

- รัฐบาลมีนโยบายและจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือพื้นที่
- หน่วยงานรัฐสนับสนุนโอกาสในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการเกษตรหลากหลายรูปแบบ
- ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นหน่วยงานสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ความทันสมัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การเข้าถึงการเรียนรู้ทำได้ง่าย
- ในพื้นที่มีโบราณสถานที่สามารถทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ได้
- รัฐบาลให้การสนับสนุนในเรื่องการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงปริญญาตรี
- เป็นตำบลที่อยู่ใกล้ตัวอำเภอเหมาะแก่การประกอบธุรกิจและทำการค้า
- มีสภาพพื้นที่ ที่เอื้อต่อการพัฒนา

⇒ อุปสรรค (Threat)

- ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล
- การบังคับใช้กฎหมายบางฉบับไม่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม
- ข่าวสารทางลบจากสื่อภายนอกส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว
- ขาดตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
- ขาดการประกันราคาสินค้าทางการเกษตร
- เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่เกิดขึ้นบ่อยทำให้เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของนักลงทุน
- การแพร่ระบาดของยาเสพติดจากพื้นที่ใกล้เคียงทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้
- ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสืมรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น